



A PRINCIPIS DELS NORANTA, em deia que la solitud li agradava. Que era un animal solitari i podia passar dies i dies sol com un mussol, nits sense ningú o, millor dit, només amb ell. Perquè ell era el seu millor amic, es queia bé i li agradava ser com era, tenia les seves mateixes aficions i coneixia perfectament els seus defectes i les seves virtuts. És veritat que en ocasions es portava la contrària i discutia, però no trigava

gaire a perdonar-se i endavant que no ha estat res. Portava anys dormint amb ell i cap problema d'higiene, cap problema de llit, cap problema de sexe, sexe segur (com deia l'Ismael Serrano) i al seu ritme.

I era un home segur i autosuficient, alegre, lliure com el ave que escapó de su

prisión (hòstia! això és d'en Nino Bravo), era l'home planxa, l'home rentadora, l'home Gillette, l'home Caprabo, l'home

colònia, l'home camisa, era l'home truita de patates, era l'home que us roba les nòvies (això és de l'Albert Pla). I satisfet de la seva vida la passejava llambordes amunt i avall per la columna vertebral de la seva vila oberta, mentre els maniquins s'acostaven a les parets de vidre on eren empresonades i els hi queia la bava i els geranis li picaven l'ullet (toc d'en Serrat).

Dimecres el vaig trobar a prop de l'estació, al bar Plata i dins un got de vi, amb barba de sis dies, els ulls vermells i la roba plena de cendra de *Ducados*. Parlarem del què hem viscut i del què viurem, del poc que hem après encara i del molt que ja hauríem de saber (i això és

d'en Raimon). I va dir-me que la vida era molt puta, la vida et dóna sorpreses (Aiii la Plateria!), que es sentia sol i el temps se li esmunyia entre els dits com un raig d'aigua. Aleshores vaig recordar-li que era ell qui anys enrere m'havia comentat que li agradava estar sol... i em mirà, va pagar, va dir adéu i quan ja tenia agafada la porta per sortir, em contestà: - Sí, et vaig dir que m'agradava estar sol i ser jo, parlar amb mi, jugar amb mi i estar amb mi, però avui, mecagüenlaputa, no només estic sol, avui també m'hi sento. I quan penso en el futur, com t'ho diria... *presiento que tras la noche vendrá la noche más larga* (Aute en estat pur).

Parlarem del què hem viscut i del què viurem, del poc que hem après encara i del molt que ja hauríem de saber (i això és d'en Raimon).

XAVIER SOLANAS



ANTONI PRUNÉS HA DEIXAT L'AMTU

Des de primers del mes de gener, l'organigrama de direcció de l'Agrupació de Municipis amb Transport Urbà que presideix l'alcalde de Granollers, **Josep Mayoral**, ha patit alguns canvis significatius. El fins ara director general, **Antoni Prunés**, ha deixat el càrrec després de finalitzar el seu contracte el passat 30 de desembre. En una carta adreçada a tots els responsables polítics i tècnics de l'AMTU, el fins ara director general lamenta la decisió en considerar que tenia motius per continuar al capdavant d'aquesta entitat: "Us desitjo el millor... Jo, mestrestant, recolliré el 'premi' a la meva demostrada lleialtat a l'AMTU i a la meva infatigable defensa del transport públic, restant a l'atur als 62 anys".

Des de la presidència, l'alcalde Mayoral ha declarat a la nostra revista que "en finalitzar el seu contracte i tres mesos abans d'abans que això passés, se li va comunicar la no renovació degut a que ara l'AMTU

telegramas

i d'acord amb els moments actuals, ha d'iniciar una nova etapa amb estructures més lleugeres". Algunes de les funcions que realitzava en Prunés les farà ara **Josep Lluís Castell**, membre del Departament Tècnic. Altres persones que treballen en aquesta entitat són **José Cañas, Àngel Mera, Pilar Garcia, Òscar**

GUITARRES HENRÍQUEZ

A l'entrevista que dediquem a Josep Joan Henríquez amb motiu de la seva marxa a la Xina d'aquí a uns mesos, parlem bàsicament de la seva faceta com a guitarrista, pedagog, compositor... Però n'hi ha una altra, la de constructor de guitarres que també l'identifica. Després d'aprendre del seu amic de Berga, Antonio Picado, va decidir posar en marxa un taller a casa seva, a Sant Antoni de Vilamajor...

Les guitarres Henríquez -n'ha fet una vintena fins ara- són totalment artesanals, mantenen un disseny propi i singular i costen uns 5.000 euros cadascuna.

Criado, Roser Rodríguez, Boi Prunés, Cristina Dominici...

PREMIS DE LA PRIMITIVA...

En el sorteig de la Loteria Primitiva celebrat el passat dia 19 de gener, van resultar premiades cinc butlletes de Segona Categoria, una de les quals (48.682,23 euros) va ser validada al Punt de Venda núm. 13.480 de Granollers, corresponent a un establiment situat a l'avinguda Sant Esteve, 65. D'altra banda, el maneki neko (gat japonès talismà) de l'Administració núm. 8 de Granollers del carrer de la Princesa, va repartir fa uns dies un premi de 10.000 euros del Joker de la Primitiva.

MONTSERRAT NEBRERA A LA FUMH

El proper dimarts, dia 29 de gener, la Fundació Universitària Martí l'Humà de la Garriga ha organitzat a 2/4 de 9 del vespre a l'Hotel Balneari Blancafort, un sopar col·loqui amb **Montserrat Nebre**, professora de Dret Constitucional a la Universitat Internacional de Catalunya. El preu del sopar és de 35 euros. Nebre parlarà del tema: "La política, entre el relat dels partits i les necessitats de la gent".

NOU NÚMERO DEL BUTLLETÍ DE L'UEI

La Unió Empresarial Intersectorial-Cerclem d'Empresaris de Granollers ha publicat el seu darrer butlletí UEI Tribuna de l'empresari, tot oferint diverses informacions als seus associats. Entre els articles, que ofereixen àmplia informació sobre la Primera Jornada d'Impuls a l'Emprenedor que van organitzar fa uns mesos, destaca, pel seu interès, l'article titulat *La desafecció general*, firmat pel seu president, **Juan Pedro Pirretas**. Un repàs per alguns dels desordres econòmics que s'han fet últimament a Espanya amb xifres (en milions d'euros...) que esgarriren.



XAVIER SOLANAS



JOSEP MARIA POU

És dels actors que multiplica per èxits les seves aparicions en escena, bé sigui fent teatre, cinema... Fem referència a l'actor de Mollet del Vallès, **Josep M. Pou** (1944), un dels grans actors de Catalunya i d'Espanya que fa que els seus papers siguin valorats i mereixin gairebé sempre un reconeixement general. Ara que són temps de lliurament de premis, el nom de Pou torna a sonar fort, ja que ha estat finalista a un premi Goya pel seu treball a la pel·lícula *Blancanieves* en la categoria a la millor interpretació masculina. Aquesta pel·lícula opta a un total de 17 guardons més i es presenta com una de les fermes candidates a guanyar més premis.

Els Goya es lliuraran el proper dia 17 de febrer al Centre de Congressos de Madrid en el decurs d'un acte que sempre aplega les figures més importants del cinema espanyol. En aquesta ocasió, en Pou haurà de competir a la seva categoria amb d'altres nominats il·lustres com són **Julián Villagán**, per Grup 7, **Antonio de la Torre** per *Invasor* i **Ewan McGregor** per *Lo imposible*. L'actor de Mollet del Vallès va ser candidat l'any 1999 a un Goya pel seu treball a *Amic/Amat*, dirigida per **Ventura Pons**.